

[Arbejdsministeren]

Det, der er tale om i ændringen, er, at vi synes, der er brug for systematik i delperiode 1 i forhold til efterlønsordningens 1. trin på 2½ år. Når vi gør det, er det ikke for at tage nogen rettigheder fra efterlønsmodtagerne, men fordi vi faktisk mener, at det er rimeligt og rigtigt, at der er den samme tidsramme for delperiode 1 og for efterlønsordningens 1. trin.

Men jeg bidrager selvfølgelig meget gerne i Arbejdsmarkedsudvalget til belysning af, hvorfor vi finder, det er nødvendigt – for jeg kan forstå, det er afgørende for SF's støtte til forslaget – lige så vel som jeg bidrager til en klargøring af, hvordan de 63-årige efterlønsmodtagere er stillet. Det er der ikke sket nogen ændringer i.

Til sidst vil jeg tilkendegive, at der kan være nogle justeringsbehov med hensyn til punkt 8, § 11; det er også noget af det, der har været spurgt til her, og jeg vil tilkendegive, at jeg kommer med en klargøring af teksten til § 11 i udvalget i morgen tidlig.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Dette lovkompleks kommer til at spille en ret kraftig rolle for borgernes skatteblanket, som jo nu har fået en bruttoskat på 5 pct., og som om et par år får én på 8 pct., afhængigt af, om regeringens forudsigelser og forudsætninger går i opfyldelse. Så er det altså ret vigtigt, at ministeren her i dag står og siger, at der bestemt ikke kommer færre i jobtræning og altså kommer lige så mange ud af arbejdsløshedskøen, som man havde ventet.

Dér er det kun, jeg tillader mig at sige, at når EU af forståelige grunde nu siger, at man forpligtes til at uddanne den ledige svarende til en tolvtedel af tilskudsperioden eller efterfølgende ansætte den ledige uden tilskud i en periode svarende til løntilskudsperioden, så tror jeg altså – jeg håber det ikke, naturligvis ikke, jeg håber selvfølgelig, at der kommer så mange som muligt i rotation – så tror jeg, og så kan jeg frygte, og jeg har grund til at tro, at det kommer til at gå sådan, at der så kommer færre ind, fordi man får nogle større forpligtelser, end der var i regeringens oprindelige forslag. Og når der kommer større forpligtelser end i regeringens oprindelige forslag, betyder det altså også, at der kommer færre ind, og det vil sige,

at så falder bruttoskatten. Det er også derfor, jeg fra starten har advaret imod, at man fjernede genbesættelseskravet. Der er ingen – overhovedet ingen – der tror på regeringens tal for genbesættelser. Jeg har ikke set nogen støtte dem. Tallene ligger i vurderingerne mellem 33 pct. og 40–50 pct., og regeringen har brug for mindst 66 pct. Jeg tror endda, at det var højere. Det vil igen sige, at der også ligger en ekstra regning og venter på skatteborgerne. Der kommer flere ud og færre ind, og det giver en højere bruttoskat.

Så til sidst om løntilskudsmodellen. Det skal være kort.

Det er da klart, at det kan være en fornuftig gulerod for at få sat gang i beskæftigelsen, at man tager folk ind fra ledighedskøen. Vi var i den situation i regeringsperioden, at vi ikke kunne få det flertal, vi gerne ville, for en ydelsesreform, som selvfølgelig hænger sammen med lønstrukturen, og når man ikke kan det, så må man bruge andre virkemidler, og dér brugte vi så løntilskudsmodellen.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg tror ikke, der opstår den store uenighed, når vi skal skrive historien om de forskellige løntilskudsordninger. I forlængelse af det, hr. Per Stig Møller netop har sagt, ved vi jo godt, hvordan tingene forholdt sig i de 10 år, da vi havde mindretalsregeringer. Og med de mange møder, som den nuværende arbejdsminister har deltaget i sammen med os andre, kender vi til de reelle forhold, og det må vi forholde os til.

Så derfor synes jeg ikke, det er helt korrekt at drage den slutning, som hr. Ole Vagn Christensen drog og nu senest arbejdsministeren, for det har jo aldrig været vores livret.

Derfor vil jeg gerne vende spørgsmålet om og sige til arbejdsministeren: Skal det forstås sådan, at regeringen er parat til at afskaffe løntilskudsordningerne og i hvert fald se meget, meget kritisk på dem, så er vi parat til at komme til et møde, hvor vi kan tale om de mange bindinger, som vi har på hinanden med de aftaler, der er indgået på arbejdsmarkedet de seneste år.

Vi venter spændt på, om der kommer en sådan invitation.